

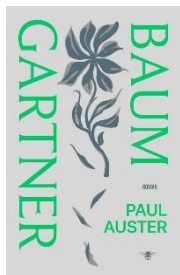
Baumgartner

Paul Auster

De Bezige Bij

205 pagina's / € 22,99

Vertaling: Ronald Vlek

Over het boek

Tien jaar na de plotselinge dood van zijn vrouw Anna Blume is de 70-jarige Baumgartner, hoogleraar in de filosofie aan Princeton University, nog niet over dat verlies heen. Op een dag die begint met allerlei zaken die verkeerd gaan, dringen herinneringen zich weer op. Enige tijd later droomt hij dat de dode Anna hem belt op de telefoon in haar werkkamer, die afgesloten is.

Na die droom verandert er iets bij Baumgartner en zet hij stappen om nieuwe invulling te geven aan zijn leven. Maar hij blijft ook terugkeren naar het verleden en denkt terug aan zijn jeugd, het leven van zijn ouders en een bezoek aan de geboortestad van zijn grootvader van moeders kant in Oekraïne. Wanneer een jonge wetenschapper contact opneemt omdat ze haar proefschrift wil wijden aan het literaire werk van Anna, dat zij zelf bij leven nooit wilde publiceren, leeft Baumgartner nog een keer op.

Over de auteur

Paul Auster (Newark, 1947) studeerde Engels en Frans en woonde daarna enige tijd in Frankrijk. Gedichten die hij in die tijd schreef, werden na zijn terugkeer naar de VS in de jaren zeventig in twee bundels gepubliceerd. In 1982 verscheen zijn eerste prozawerk, *The Invention of Solitude*. Met drie beknopte, samenhangende romans die wel worden aangeduid als 'The New York Trilogy' brak hij in de tweede helft van de jaren tachtig internationaal door. Ook in latere werken is vaak sprake van samenhang met andere titels, onder andere door het voorkomen van gelijknamige personages.

Auster was korte tijd getrouwd met Lydia Davis, die bekendheid kreeg als schrijver. In 1982 trouwde hij met Siri Hustvedt, die vanaf de jaren negentig ook naam maakte als auteur. Begin 2023 maakte Hustvedt bekend dat bij Auster longkanker was vastgesteld. De auteur hield na het verschijnen van *Baumgartner* nadrukkelijk de mogelijkheid open dat dit zijn laatste boek zou zijn. Dat bleek het geval: Auster overleed op 30 april 2024.

Meer over leven en werk van Paul Auster in het uitgebreide auteursportret aan het eind van deze tekst (p. 5-9).

Discussietips

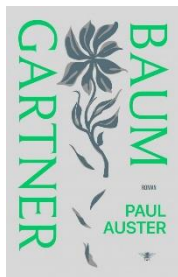
1. Als de roman begint, is Baumgartners echtgenote Anna bijna tien jaar dood. Hoe is hij eraan toe op dat moment?
2. Welk beeld heb je gekregen van de relatie tussen Baumgartner en Anna?
3. Het eerste hoofdstuk speelt op een dag dat er van alles misgaat voor Baumgartner. Hij verbrandt onder andere zijn hand aan een pannetje dat hij op het vuur heeft laten staan. Welke rol speelt dat pannetje?
4. Later op diezelfde dag ziet Baumgartner een lijster een worm uit de grond trekken. Waarom is dat een betekenisvolle waarneming?
5. Anna wilde haar eigen literaire werk nooit publiceren. Voor Baumgartner is dat een raadsel. Zie jij op basis van de roman een verklaring daarvoor?
6. In hoofdstuk 2 droomt Baumgartner dat de dode Anna hem vanuit waar ze dan ook is, opbelt en toespreekt. Wat brengt die droom teweeg bij hem?
7. Baumgartner werkt aan een essay waarin hij het fenomeen 'fantoompijn' vertaalt naar het rouwen om een dierbare. Wat vind je van dit beeld?
8. In de roman zijn enkele voorbeelden opgenomen van Anna's literaire werk en ook van werk van Baumgartner. Hoe ervaar je deze teksten binnen de tekst van de roman?
9. In hoofdstuk 4 komen twee herinneringen aan kinderen boven bij Baumgartner: een zwart meisje in de trein in de jaren zestig en een jongen die met zijn vader in de metro in Parijs stond. Wat dragen deze fragmenten bij aan de roman?
10. Hoofdstuk 4 eindigt met Baumgartners verhaal 'De wolven van Stanislav' (dat Auster in 2020 al onder eigen naam publiceerde) dat de vraag opwerpt 'wat je moet geloven als je niet zeker kunt weten of iets bepaalds wel of niet waar is'. Hij kiest ervoor om het verhaal dat hem verteld is, te geloven, hoewel er nergens bewijzen zijn dat de beschreven historische gebeurtenis echt heeft plaatsgevonden. Wat zegt die keuze over Baumgartner?
11. Wat doet de belangstelling van de jonge wetenschapper 'Bebe' voor het werk van Anna met Baumgartner?
12. De roman eindigt met een zin waarin gezegd wordt dat het laatste hoofdstuk uit het levensboek van S.T. Baumgartner begint. Wat denk jij dat er zal gebeuren nadat Baumgartner heeft aangeklopt bij het huis waar hij hulp wil zoeken?
13. In een korte recensie op de website van [Athenaeum Boekhandels](#) schrijft Daan Stoffelsen dat je het abrupte slot in verband zou kunnen brengen met fantoompijn: als lezer heb je het gevoel dat er wat afgesneden is, je bent gedwongen te leven met gemis. Wat vind je van die waarneming?
14. *Baumgartner* is natuurlijk nadrukkelijk een roman over herinneringen en verlies. Wat vind je van de manier waarop Auster deze onderwerpen belicht?
15. Auster schrijft regelmatig lange zinnen met veel opsommingen. Hoe heb je dit ervaren?

16. Recensenten waren vrij positief over de roman, maar enkelen vonden wel dat Auster veel lijnen uitzette die ieder afzonderlijk een roman zouden kunnen vormen. Deel je dit bezwaar?

17. In een interview in *de Volkskrant* (10 november 2023) zegt Auster: ‘In 1976 maakte ik een notitie waar sindsdien mijn hele leven om draait: “De wereld is in mijn hoofd. Mijn lichaam is in de wereld.” Eigenlijk is mijn hele oeuvre terug te brengen tot die twee zinnen.’ In hoeverre zie je dat terug in deze roman?

18. In interviews zegt Auster dat er veel humor zit in de roman. In hoeverre vond jij het boek humoristisch?

19. Hieronder staan de covers van de oorspronkelijke Amerikaanse editie en van de Nederlandse vertaling. Welke spreekt je het meest aan? Hoe interpreteer je het beeld van de Nederlandse uitgave?

Achtergronden

YouTube

1. Interview met Auster op het kanaal [About the Authors TV](#) over het begin van zijn schrijverschap en de roman *Baumgartner* (circa 8 minuten).
2. Discussie over de roman op het kanaal van [Bookx & Books](#) (ruim 55 minuten).

Overige bronnen

1. Lees het begin van de roman op de website van [Athenaeum Boekhandels](#).
2. De naam Anna Blume (die Auster al in eerder werk gebruikte) is ontleend aan het gedicht 'An Anna Blume' van Kurt Schwitters (1887-1948), in wiens werk, net als bij Auster, het toeval een grote rol speelt. De volledige tekst van het gedicht en een Nederlandse vertaling (door Hans van Stralen) is te vinden bij [Boekgrrls](#).
Op de site [Museum of Lost Concepts](#) van Jef van Kempen vind je een toelichting bij het gedicht, onder andere over de rol van het toeval bij Schwitters, plus enkele vertaalde regels. Uitgebreide (Engelstalige) informatie over het gedicht is te vinden op [Wikipedia](#).
3. Op p. 83 schrijft Auster dat Baumgartner bang is dat hij 'zal vervallen tot een verbitterde, bibberende Prufrock, die tot het eind van zijn dagen door spijt wordt verteerd'. Auster verwijst hier naar het gedicht 'The Love Song of J. Alfred Prufrock' uit 1917 van T.S. Eliot (1888-1965), over een man die de moed niet kan opbrengen om een aanzoek te doen. Het gedicht werd onder anderen vertaald door Martinus Nijhoff, die vertaling is te lezen op de site van de [DBNL](#). Paul Claes vertaalde het voor de in 2016 onder de titel *Prufrock* verschenen Nederlandse uitgave van Eliots bundel *Prufrock and Other Observations* (1917). Een uitgebreide (Nederlandstalige) analyse van het gedicht is te vinden op de site [The Hidden Law](#).
4. Op Wikipedia vind je informatie over de volgende zaken waar Auster in de roman naar verwijst:
 - p. 118: de naam [Jim Crow](#) en de [Jim Crow-wetten](#) (wetten op rassenscheiding) in Amerika.
 - p. 124-125: Baumgartners tweede voornaam [Tecumseh](#).
 - p. 151: de [rellen in Newark](#) in de zomer van 1967.
 - p. 154-155: de dichter [Ivan Franko](#) en de naar hem genoemde [stad in Oekraïne](#).
 - p. 177: [WASP](#), de afkorting voor White Anglo-Saxon Protestant.
5. In het verhaal 'De wolven van Stanislav' (p. 153-167) dat Baumgartner schrijft, komt het gedicht 'In het Oosten' van Georg Trakl ter sprake (p. 164). Een Nederlandse vertaling (door Frans Roumen) is te vinden op de website [Romenu](#) (een flink eind scrollen op de pagina). Overigens is 'De wolven van Stanislav' een tekst die Auster al in 2020 schreef en toen onder eigen naam publiceerde op een literaire website.

AUTEURSPORTRET PAUL AUSTER

Biografische gegevens

Paul Auster werd op 3 februari 1947 in Newark, New Jersey geboren. Na te hebben gestudeerd aan Columbia University (Engels en Frans), werkte hij enkele maanden op een olietanker. Aansluitend vertrok hij naar Frankrijk waar hij eerst in Parijs woonde en daarna in de Provence een boerderij beheerde. In Frankrijk schreef hij gedichten die in de jaren zeventig werden gepubliceerd in *Unearth* (1974) en *Wall Writing* (1976). Auster was toen al teruggekeerd in New York waar hij vertalingen verzorgde van Franse literatuur en gedichten schreef die werden gebundeld in onder meer *Fragments from Cold* (1977) en *White Spaces* (1980). Een selectie van Austers vroege gedichten verscheen in vertaling onder de titel *Verdwijningen* (1994). Onder het pseudoniem Paul Benjamin liet hij in 1978 de misdaadroman *Squeeze Play* verschijnen. In de jaren zeventig schreef hij daarnaast essays en verzorgde hij in zijn inkomen door boeken te vertalen. Over deze periode in zijn leven schreef hij in *Hand to Mouth* (1997), in het Nederlands verschenen onder de titel *Van de hand in de tand : een kroniek van vroeg falen* (1998).

Auster is met hart en ziel verbonden aan New York, de stad waar hij woont, met zijn tweede vrouw, de schrijfster Siri Hustvedt. Eerder was hij gehuwd met Lydia Davis, inmiddels ook een bekend auteur. *The Invention of Solitude* uit 1982 was Austers eerste prozawerk. Het in twee delen uiteenvallende boek is sterk autobiografisch ('Alles in het boek is waar. Niets is niet gebeurd en dat geldt voor beide delen.'), maar wordt door Auster niet gezien als een autobiografie 'omdat het uiteindelijk over andere dingen gaat dan mezelf'. In het eerste deel tracht de ik-figuur na de plotselinge dood van zijn vader greep te krijgen op die man met wie hij zo'n moeilijke relatie had. Daarbij komt hij een familiegeheim op het spoor. Het tweede deel omvat de overdenkingen van de schrijver A. omtrent zijn relatie tot zijn zoon, zijn vrouw met wie hij heeft gebroken en zijn schrijverschap.

In het voorjaar van 2023 werd bekend dat Auster leed aan longkanker. Toen later dat jaar zijn korte roman *Baumgartner* verscheen, gaf hij, in schaarse interviews, aan dat dit weleens zijn laatste boek kon zijn. Dat bleek het geval: Auster overleed op 30 april 2024.

Hoofdpijnen van het werk

'Een man vergeet zijn koffertje, neemt een trein later, knoopt een gesprek aan met een vrouw in zijn coupé - en een jaar later word jij geboren. Zo is iedereen wel het gevolg van een vergeten koffertje.' Aldus illustreerde Paul Auster, na een vraag naar het belang van het toeval in zijn literaire wereld, zijn geloof in de grote rol daarvan in het menselijk bestaan. In zijn werk wemelt het dan ook van de persoonsverwisselingen, de onverwachte ontmoetingen met grote gevolgen en de verrassende onderlinge verbindingen.

In interviews heeft hij regelmatig verteld dat de basis voor die overtuiging waarschijnlijk ligt in een gebeurtenis die hij meemaakte toen hij een jaar of veertien was en deelnam aan een zomerkamp. De deelnemers werden in het bos verrast door een onweer en de jongen voor hem werd door de bliksem getroffen en overleefde het niet.

In een interview in *Trouw* verbond hij zijn opvattingen over het belang van het toeval met zijn ideeën omtrent vrijheid en met zijn gedachten over het schrijverschap: 'Vrij zijn betekent dat je je openstelt voor het toeval. (...) Schrijven is daaraan gelijk. Verhalen komen op je af, je wilt niet dat ze gebeuren maar ze gebeuren gewoon. En wat ik in de loop der jaren geleerd heb, is dat je het maar over je moet laten komen.' Instemmend citeerde hij Milan Kundera die in *De ondraaglijke lichtheid van het bestaan*

schrijft: 'Als je je niet openstelt voor het toeval, ontzeg je je leven de dimensie van schoonheid.' In 1992 schreef Auster een aantal korte schetsen over de rol van het toeval in een mensenleven, en met name in zijn eigen leven, in *The Red Notebook*. De Nederlandse vertaling verscheen in 2003 onder de titel *Oefeningen in waarheid*.

Paul Auster maakte naam met de 'New York Trilogy' die bestaat uit *City of Glass*, *Ghosts* en *The Locked Room* (1985-1987). De drie romans (vertaald onder de titels *Broze stad*, *Schimmen* en *De gesloten kamer*) vertonen kenmerken van conventionele detectives (Auster werd tot zijn schrik bijna genomineerd voor de Edgar Allan Poe Award), maar zijn in feite filosofische verhandelingen over vragen rond taal en schrijven en tevens zoektochten naar de eigen identiteit. Dat laatste is in deze romans het gevolg van de opdrachten die de hoofdpersonen krijgen om zich te verdiepen in doen en laten van een ander.

In de boeken van Auster draait het om de identiteitskwesitie, de vraag in welke mate men zichzelf kan kennen. Worstelend met dit soort vragen trekken veel van Austers personages zich in afzondering terug uit het leven. Dat geldt ook voor Nashe in het (verfilmde) *The Music of Chance* (1990, in vertaling *De muziek van het toeval*) die een jaar lang per auto door Amerika trekt na verlaten te zijn door zijn vrouw en onverwacht een erfenis te hebben ontvangen ten gevolge van de dood van zijn vader met wie hij geen contact had. Een toevallige ontmoeting leidt tot een aaneenschakeling van situaties die hij over zich heen laat komen. Nashe levert zich over aan het toeval of, zo men wil, het noodlot. Een zwervend bestaan vol toevalligheden waarin ook een zekere hang naar zelfdestructie een rol speelt, leidt ook de hoofdpersoon in *Moon Palace* (1989, *Maanpaleis*, 1990).

Austers werk vertoont een grote mate van samenhang, onder andere door het figureren van personages met dezelfde naam in meerdere romans. Zo keert de naam van Quinn uit *The City of Glass* terug in *Mr Vertigo* (1994, vertaald onder dezelfde titel), de roman over het leven van de jonge Walt die in het Amerika van de jaren twintig naam maakt door zijn talent de zwaartekracht te ontstijgen. Tegen het eind van *The Locked Room*, het slotdeel van de 'New York Trilogy', worden zelfs zoveel verbanden gesuggereerd dat de lezer in verwarring achterblijft en de personages als het ware in rook opgaan.

Evenals in *Leviathan* (1992, in vertaling verschenen onder dezelfde titel), waarin de hoofdpersoon zijn teleurstelling over de teloorgang van Amerika uit via het opblazen van replica's van de Statue of Liberty, voert Auster ook in *Mr Vertigo* symbolen van The American Dream op, waarbij hij duidelijk maakt dat de idealen voor hem behoorlijk zijn afgebrokkeld.

In de lente van 1994 kwamen Paul Auster en regisseur Wayne Wang, met een groot aantal acteurs, bijeen in Brooklyn waar Auster woont. Ze werkten er aan *Smoke*, een film naar een in *The New York Times* verschenen kerstverhaal van Auster. De sigarenwinkel van Auggie Wren vormt de locatie waar de levens van diverse klanten, vaak ook weer bij toeval, met elkaar verknoopt raken. Tijdens de opnamen had de crew zoveel plezier dat besloten werd, grotendeels improviserend, een tweede film te maken. Dat werd *Blue in the Face*, waarvoor Auster als co-regisseur fungeerde. Sterren als Madonna en Lou Reed lopen in deze film even binnen voor een rokertje bij Auggie. Beide films kenden in Nederland een behoorlijk succes, met name in de filmhuizen. *Smoke* bleek de favoriete film van 1995 van de lezers van *de Volkskrant*. Auster nam zelf plaats in de regisseursstoel voor *Lulu on the Bridge* (1998) over een jazz-saxofonist die een lijk aantreft en bij het lichaam een tas met een mysterieuze steen vindt. Een nieuw uitstapje naar de filmwereld volgde in 2007 toen Auster zijn eigen scenario *The Inner Life of Martin Frost* verfilmde.

Een ander experiment vormde de bundel *I Thought My Father was God, and Other True Tales from NPR's National Story Project* (2001, ook verschenen als *True Tales of American Life*), door Auster samengesteld. Hiervoor had hij oproepen gedaan aan 'gewone' Amerikanen om bijzondere gebeurtenissen in hun leven op schrift te zetten.

Met de grote roman *The Book of Illusions* (2002) keerde Auster weer terug naar de bekende thema's en meeslepende vertellingen waarmee hij in de jaren tachtig naam maakte. Een literatuurwetenschapper

wiens leven op dood spoor is beland na het verongelukken van zijn vrouw en zoontjes raakt gefascineerd door een komiek uit de tijd van de stomme film die in 1929 spoorloos verdween. Dan krijgt hij een brief die hem uitnodigt deze acteur en regisseur te bezoeken. *Het boek der illusies* is een thematisch rijke roman over leven en dood, toeval en noodlot, schuld en boetedoening en de relatie tussen kunst en werkelijkheid. Ook *Oracle Night* (2003, in vertaling *Orakelnacht*) was vervolgens weer een echte Auster-roman, evenals *The Brooklyn Follies* (2005) dat overigens eerst in het Nederlands verscheen (*Brooklyn-dwaasheid*).

Een jaar later bracht Auster een groot aantal personages uit eerdere boeken bijeen in een nieuwe, kleine roman *Travels in the Scriptorium* (*Op reis in het scriptorium*). De meeste recensenten vonden het een niet zo geslaagd boekje. Meer waardering was er twee jaar later voor *Man in the Dark* (*Man in het duister*), een boek met weliswaar veel vertrouwde Auster-elementen, maar ook nadrukkelijk een maatschappijkritisch boek. In een van de verhaallijnen van de roman schept Auster een Amerika waar de geschiedenis sinds 2000 een andere loop heeft genomen: de aanslagen van 11 september hebben niet plaatsgevonden, de Irak-oorlog is niet uitgebroken, maar het bewind van Bush heeft wel geleid tot een nieuwe Amerikaanse Burgeroorlog.

Een jaar nadien verscheen weer een grote roman die door vrijwel alle critici zeer lovend werd besproken. *Invisible* (*Onzichtbaar*) waarin Auster op de van hem bekende ingenieuze wijze een web van verhalen weeft en een spel speelt met schijn en wezen. *Invisible* is een gitzwarte roman over thema's als schrijverschap, isolement en schuldgevoelens. Belangrijke motieven zijn seksualiteit en rouw om het verlies van een jongere broer.

Dat laatste aspect speelt ook een rol in de roman *Sunset Park* (2010), een tijdens de economische crisis van 2008 gesitueerde roman die zijn titel dankt aan een wijk in New York waar het kraakpand staat dat de belangrijkste personages bewonen.

In 2012 verscheen *Winter Journal* (*Winterlogboek*), een soort tegenhanger van *Het spinsel van de eenzaamheid*. Ditmaal vormde het overlijden van zijn moeder voor Auster de aanleiding voor een hoogst autobiografisch boek waarin hij terugkijkt op zijn leven. Een jaar later volgde *Report from the Interior* (*Bericht vanuit het innerlijk*). Waar Auster in *Winterlogboek* veel aandacht schonk aan de lichamelijke kant van het ouder worden, staat in dit boek het innerlijk centraal en probeert hij na te gaan welke sporen hij in de buitenwereld heeft nagelaten. Eerder in 2013 bracht Auster samen met de Zuid-Afrikaanse auteur J.M. Coetzee de briefwisseling uit die zij in de periode 2008-2011 hadden onder de titel *Here and Now* (*Een manier van vriendschap*).

Zeven jaar na *Sunset Park* kwam Auster met een nieuwe roman, het bijna negenhonderd pagina's tellende *4321*, waarin hij zijn overtuiging over de bepalende rol van het toeval in een mensenleven nog eens illustreert: het boek bevat de vier verschillende levens die de in maart 1947 geboren Joodse hoofdpersoon Archie Ferguson had kunnen leiden tot begin jaren zeventig. In alle vier de verhalen zijn overigens zaken uit Austers eigen leven te herkennen. Uiteindelijk blijkt een van de vier opgevoerde Fergusons de auteur van de drie andere levensverhalen, waarin hij heeft geprobeerd goed te maken wat in zijn eigen leven is misgegaan. Het maakt *4321* ook tot een roman waarin de lezer ziet hoe een schrijver vanuit dezelfde gegevens tot verschillende verhalen kan komen. Recensent Hans Bouman (*de Volkskrant*, 28 januari 2017) noemde de roman 'thematisch en plottechnisch' de 'culminatie van ruim dertig jaar Paul Auster-romans', maar was minder onder de indruk dan van veel van Austers eerdere werk. Arjen Fortuin (*NRC Handelsblad*, 1 februari 2017) had weliswaar wat kritiek, maar sprak toch van een boek dat hij niet graag had willen missen. *4321* werd genomineerd voor de belangrijke Engelse Man Booker Prize.

In het najaar van 2021 kwam Auster met een heel andersoortig boek: *Burning Boy* is een achthonderd pagina's dikke biografie van de jonggestorven auteur Stephen Crane (1871-1900), die een kort maar veelbewogen leven leidde. Als schrijver is hij vooral bekend door *The Red Badge of Courage* (1895), een

roman die speelt tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog. *Burning Boy* werd bekroond met de Los Angeles Times Book Prize in de categorie Biografieën.

In 2023 volgde het essay *Bloodbath Nation*, een beschouwing over de Amerikaanse obsessie met vuurwapens en particulier wapenbezit. Auster analyseert de talrijke massale moordpartijen aangericht door schutters en neemt ook de bestorming van het Capitool mee in 2021, toen aanhangers van president Trump de verkiezingsuitslag niet accepteerden. Maar het vertrekpunt voor Austers betoog ligt in eigen kring: in 1919 werd zijn grootvader, die inmiddels gescheiden was van zijn echtgenote, door zijn ex-vrouw doodgeschoten toen hij op bezoek kwam om de vijf kinderen uit hun huwelijk cadeaus te brengen. Auster laat in zijn betoog zien hoe zulke ervaringen jarenlang invloed kunnen hebben op de achterblijvenden.

In november van dat jaar keerde Auster terug naar het genre van de roman met de publicatie van *Baumgartner*. De titelfiguur is een 70-jarige hoogleraar in de filosofie die treurt om zijn negen jaar eerder door een ongeval in zee omgekomen echtgenote Anna Blume (de naam is ontleend aan een beroemd gedicht van Kurt Schwitters), die werkte als vertaler en recensent, maar ook zelf schreef, werk dat ze bij leven niet publiceerde. Door een droom waarin Anna tot hem spreekt, begint Baumgartner weer te leven en plannen te maken, terwijl tegelijk de herinneringen zich aan hem opdringen aan Anna, zijn vader en moeder en aan een bezoek aan de stad in Oekraïne waar zijn grootvader van moeders kant is geboren. Zoals vaker bij Auster biedt de roman enkele verhalen in verhalen, doordat de lezer werk te lezen krijgt dat zogenaamd door Anna en door Baumgartner is geschreven. De ontvangst van deze roman, mogelijk Austers laatste, was wisselend. Naast waardering vonden diverse recensenten het spijtig dat door de beknopte omvang van het boek Auster diverse verhalen niet afmaakte.

Bibliografie (selectie)

1974 *Unearth* (gedichten). Later verschenen onder de titel *Disappearances*.

1976 *Wall Writing* (gedichten).

1977 *Fragments from Cold* (gedichten).

1980 *White Spaces* (gedichten).

1982 *The Invention of Solitude*. Vertaling: *Het spinsel van de eenzaamheid*. De Arbeiderspers, 1988.

1985 *City of Glass* (roman). Vertaling: *Broze stad*. De Arbeiderspers, 1988.

1986 *Ghosts* (roman). Vertaling: *Schimmen*. De Arbeiderspers, 1988.

1987 *The Locked Room* (roman). Vertaling: *De gesloten kamer*. De Arbeiderspers, 1989.

1987 *In the Country of Last Things* (roman). Vertaling: *In het land der laatste dingen*. De Arbeiderspers, 1990.

1989 *Moon Palace* (roman). Vertaling: *Maanpaleis*. De Arbeiderspers, 1990.

1990 *The Music of Chance* (roman). Vertaling: *De muziek van het toeval*. De Arbeiderspers, 1991.

1992 *The Red Notebook* (verhalen). Vertaling: *Oefeningen in waarheid*. De Arbeiderspers, 2003.

1992 *Leviathan* (roman). Vertaling: *Leviathan*. De Arbeiderspers, 1993.

1994 *Verdwijningen* (gedichten). Uitgeverij Joany. Vertaling van een keuze uit enkele vroege dichtbundels.

1994 *Mr Vertigo* (roman). Vertaling: *Mr. Vertigo*. De Arbeiderspers, 1994.

1997 *Hand to Mouth* (autobiografie). Vertaling: *Van de hand in de tand*. De Arbeiderspers, 1998.

1999 *Timbuktu* (roman). Vertaling: *Timboektoe*. De Arbeiderspers, 2000.

2002 *The Book of Illusions* (roman). Vertaling: *Het boek der illusies*. De Arbeiderspers, 2002.

2003 *Oracle Night* (roman). Vertaling: *Orakelnacht*. De Arbeiderspers, 2003.

2003 *Collected Prose : autobiographical writings, true stories, critical essays, prefaces and collaborations with artists*. In 2010 en 2014 verscheen een uitgebreide heruitgave. Vertaling: *Levenswerk : verzamelde non-fictie*. De Bezige Bij, 2015.

2005 *The Brooklyn Follies* (roman). Vertaling: *Brooklyn-dwaasheid*. De Arbeiderspers, 2005.

2006 *Travels in the Scriptorium* (roman). Vertaling: *Op reis in het scriptorium*. De Arbeiderspers, 2006. In 2015 verscheen bij De Bezige bij onder de titel *Dag/Nacht* een bundeling van *Op reis in het scriptorium* en *Man in het duister*.

2008 *Man in the Dark* (roman). Vertaling: *Man in het duister*. De Arbeiderspers, 2008. In 2015 verscheen bij De Bezige bij onder de titel *Dag/Nacht* een bundeling van *Op reis in het scriptorium* en *Man in het duister*.

2009 *Invisible* (roman). Vertaling: *Onzichtbaar*. De Arbeiderspers, 2009.

2010 *Sunset Park* (roman). Vertaling: *Sunset Park*. De Arbeiderspers, 2010.

2012 *Winter Journal* (autobiografie). Vertaling: *Winterlogboek*. De Arbeiderspers, 2012.

2013 *Here and Now : Letters 2008-2011* (briefwisseling met J.M. Coetzee). Vertaling: *Een manier van vriendschap : brieven 2008-2011*. Cossee, 2012. Nederlandse uitgave verscheen voorafgaand aan de Amerikaanse.

2013 *Report from the Interior* (autobiografie). Vertaling: *Bericht vanuit het innerlijk*. De Arbeiderspers, 2013.

2017 *4321* (roman). Vertaling: *4321*. De Bezige Bij, 2017.

2021 *Burning Boy : the Life and Work of Stephen Crane* (biografie).

2023 *Bloodbath Nation* (essay). Vertaling: *Bloedbadnatie*. De Bezige Bij, 2023.

2023 *Baumgartner* (roman). Vertaling: *Baumgartner*. De Bezige Bij, 2023.

Verfilmingen

1993 *The Music of Chance* / regie Philip Haas.

1994 *Smoke* / regie Wayne Wang

Gebaseerd op het verhaal 'Auggie Wren's Christmas Story'.

Samenstelling: Frank Hockx

Copyright: Boekenpost